Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 767/2008 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 юли 2008 година

относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС)

(ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година	L 243	1	15.9.2009 г.
►M2	Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година	L 182	1	29.6.2013 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 767/2008 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 юли 2008 година

относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, параграф 2, буква б), ii) и член 66 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([1]),

като имат предвид, че:

(1) В съответствие със заключенията на Съвета от 20 септември 2001 г. и със заключенията на Европейския съвет в Лакен през декември 2001 г., в Севиля през м. юни 2002 г., в Солун през м. юни 2003 г. и в Брюксел през март 2004 г., създаването на Визовата информационна система (ВИС) представлява една от ключовите инициативи в политиките на Европейския съюз, целящи създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

(2) Решение 2004/512/ЕО на Съвета от 8 юни 2004 г. за установяване на Визовата информационна система (ВИС) ([2]) създаде ВИС като система за обмен на визови данни между държавите-членки.

(3) В момента е необходимо да се определят целта, функциите и отговорностите на ВИС, както и да се установят условията и реда на извършване на обмена на визови данни между държавите-членки, с цел да се улесни разглеждането на заявленията за издаване на виза и свързаните с това решения, като се вземат предвид насоките за развитието на ВИС, приети от Съвета на 19 февруари 2004 г., и да се предостави на Комисията мандатът да създаде ВИС.

(4) За преходен период Комисията следва да отговаря за оперативното управление на централната ВИС, националните интерфейси и някои аспекти на комуникационната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси.

В дългосрочен план, след оценка на въздействието, съдържаща задълбочен анализ на алтернативите от финансова, оперативна и организационна гледна точка, и законодателни предложения от Комисията, следва да се създаде постоянен управителен орган, отговорен за тези задачи. Преходният период не следва да превишава пет години след влизането в сила на настоящия регламент.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 7 юни 2007 г. (ОВ C 125 E, 22.5.2008 г., стр. 118) и решение на Съвета от 23 юни 2008 г.

([2]) ОВ L 213, 15.6.2004 г., стр. 5.

▼B

(5) ВИС следва да има за цел подобряване изпълнението на общата визова политика, консулското сътрудничество и консултациите между централните органи за издаване на визи, посредством улесняване на обмена на данни между държавите-членки относно заявленията и свързаните с това решения, с цел да бъдат улеснени процедурите за издаване на виза, да се предотврати „пазаруването на визи“ и да бъде улеснена борбата срещу измамите и да бъдат улеснени проверките на външните граници и вътре в територията на държавите-членки. ВИС следва, също така, да съдейства при установяване на самоличността на всяко лице, което не отговаря или вече не отговаря на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите-членки и да улесни прилагането на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна ([1]), и да спомогне за предотвратяване на заплахи за вътрешната сигурност на всяка една от държавите-членки.

(6) Настоящият регламент се основава на достиженията на правото на ЕС в областта на общата визова политика. Данните, обработвани от ВИС, следва да се определят въз основа на данните, съдържащи се в общото заявление за издаване на виза, както са въведени с Решение 2002/354/ЕО на Съвета от 25 април 2002 г. за адаптиране на част III и създаване на приложение 16 към Общите консулски инструкции ([2]), както и от информацията, съдържаща се на визовия стикер, съгласно Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 г. за определяне на единен формат за визи ([3]).

(7) ВИС следва да бъде свързана с националните системи на държавите-членки, за да позволи на компетентните органи в държавите-членки да обработват информацията, касаеща заявленията за издаване на виза както и издадени, отказани, анулирани, отменени или продължени визи.

(8) Условията и процедурите за въвеждане, изменяне, заличаване и справка със данните във ВИС следва да вземат предвид процедурите, установени в Общите консулски инструкции относно визите за дипломатически и консулски представителства ([4]) („Общите консулски инструкции“).

(9) Техническите функции на мрежата за консултации с централните органи за издаване на визи, както постановява член 17, параграф 2 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници ([5]) („Шенгенската конвенция“) следва да бъдат включени във ВИС.

(10) За да се гарантира надеждна проверка и установяване на самоличността на кандидатите за виза, е необходимо да се извършва обработка на биометрични данни чрез Визова информационна система (ВИС).

([1]) ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 123, 9.5.2002 г., стр. 50.
([3]) ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).
([4]) ОВ C 326, 22.12.2005 г., стр. 1. Инструкции, последно изменени с Решение 2006/684/ЕО на Съвета (ОВ L 280, 12.10.2006 г., стр. 29).
([5]) ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19. Конвенция, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4).

▼B

(11) Необходимо е да бъдат определени компетентните органи от държавите-членки, чийто надлежно оправомощен персонал да има достъп да влиза, изменя, заличава или да прави справка с данните, за специфичните цели на ВИС, в съответствие с настоящия регламент, за да изпълни своите задачи.

(12) Всяка обработка на ВИС данни следва да е пропорционална на преследваните цели и необходима за изпълнение на задачите на компетентните органи. Когато използват ВИС, компетентните органи следва да гарантират, че човешкото достойнство и неприкосновеността на личността, чиито данни са поискани, са спазени и не се извършва дискриминация, основана на пол, раса, етнически произход, религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

(13) Настоящият регламент следва да се допълни от отделен правен инструмент, приет по Дял VI от Договора за Европейски съюз (ДЕС), относно достъпа на органите, отговорни за вътрешната сигурност, до ВИС.

(14) Личните данни, запазени във ВИС, следва да бъдат съхранявани не по-дълго от необходимото за целите на ВИС. Следва данните да се пазят за период не повече от 5 години, с цел да се позволи данните от предишни заявления да бъдат взети предвид при оценката на заявления за издаване на виза, включително надеждността на кандидатите и за да поддържане на документацията относно незаконните имигранти, които могат, на определен етап, да са подали заявление за издаване на виза. По-кратък период не би бил достатъчен за тези цели. Данните следва да бъдат заличени след период от пет години, освен ако има причина да бъдат заличени по-рано.

(15) Конкретни правила следва да бъдат установени по отношение на отговорностите за създаването и поддържането на ВИС, по отношение на отговорностите на държавите-членки за националните системи и достъпа до използването на данните от националните органи.

(16) Следва да бъдат установени правила, уреждащи отговорността на държавите-членки във връзка с вреди, причинени от неспазване на този регламент. Отговорността на Комисията по отношение на такива вреди се урежда от член 288, втори параграф от Договора.

(17) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни [1] се отнася за обработката на личните данни от самите държави-членки при прилагане на настоящия регламент. Въпреки това, някои точки следва да бъдат изяснени по отношение на отговорността за обработката на данни, защитата на правата на субектите на данни и надзора над защитата на данните.

[1] ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

▼B

(18) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ([1]) се прилага към дейностите на институциите и органите на Общността, когато извършват техните задължения като отговорни за оперативното управление на ВИС. Въпреки това, някои точки следва да бъдат изяснени по отношение на отговорността за обработката на данни и надзора над защитата на данни.

(19) Националните органи за надзор, установени в съответствие с член 28 от Директива 95/46/ЕО, следва да следят законността на обработката на лични данни от държавите-членки, докато Европейският надзорен орган по защита на данните, съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001, следва да упражнява надзор върху дейностите на институциите и органите на Общността във връзка с обработката на лични данни, като се вземат предвид ограничените задължения на институциите и органите на Общността по отношение на самите данни.

(20) Европейският надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи следва да си сътрудничат активно.

(21) Ефективното наблюдение на прилагането на настоящия регламент изисква оценка през редовни периоди от време.

(22) Държавите-членки следва да определят правила за налагане на наказания за нарушения на настоящия регламент и да гарантират, че тези наказания се прилагат.

(23) Мерките, необходими за привеждането в изпълнение на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]).

(24) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, които са възприети по-специално от Хартата за основните права в Европейския съюз.

(25) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно създаването на обща Визова информационна система и на общи задължения, условия и процедури за обмена на визови данни между държавите-членки не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, и следователно могат, поради мащаба и въздействието на мерките, да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за ЕО. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

([1]) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

▼B

(26) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и следователно не е обвързана от него или не е подчинена на неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент доразвива достиженията на правото от Шенген съгласно разпоредбите на дял IV, част трета от Договора за създаване на Европейска общност, Дания, в съответствие с член 5 от посочения протокол, следва да реши в срок от шест месеца от приемането на настоящия регламент от Съвета дали ще го приложи в своето национално законодателство.

(27) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент съставлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно асоциирането на тези две страни към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([1]), което попада в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([2]) относно някои договорености за прилагане на посоченото споразумение.

(28) Необходимо е да се предвиди разпоредба, която да позволи на представители на Исландия и Норвегия да бъдат приобщени към работата на комитетите, съдействащи на Комисията при упражняването на изпълнителните ѝ правомощия. Такава разпоредба е предвидена в споразумението под формата на размяна на писма между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно комитетите, подпомагащи Европейската комисия при упражняване на изпълнителните ѝ правомощия ([3]), приложена към споразумението, посочено в съображение 27.

(29) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, което не се прилага от Обединеното кралство, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да се присъедини към някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ([4]), последващото Решение 2004/926/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. относно влизането в сила на части от достиженията на правото от Шенген за Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия ([5]). Обединеното кралство следователно не взема участие в приемането на настоящия регламент, не е обвързано от него и от неговото прилагане.

(30) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои от разпоредбите на достиженията на правото от Шенген ([6]). Ирландия следователно не взема участие в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и от неговото прилагане.

([1]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
([2]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.
([3]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 53.
([4]) ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.
([5]) ОВ L 395, 31.12.2004 г., стр. 70.
([6]) ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

▼B

(31) По отношение на Швейцария настоящият регламент съдържа развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, подписано от Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, което попада в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 4, параграф 1 от Решение 2004/860/ЕО на Съвета ([1]).

(32) Следва да се предвиди договореност, която да предостави възможност на представители на Швейцария да бъдат асоциирани към работата на комитетите, които сътрудничат на Комисията при упражняване на нейните изпълнителни правомощия. Подобна договореност е предвидена в размяната на писма между Общността и Швейцария, приложени към споразумението, посочено в съображение 31.

(33) Настоящият регламент представлява акт, който доразвива достиженията на правото от Шенген или е свързан по друг начин с него по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г. и член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и обхват

Настоящият регламент определя целта, функциите и отговорностите на Визовата информационна система (ВИС), установена в член 1 от Решение 2004/512/ЕО. Той урежда условията и процедурите по обмена на данни между държавите-членки по отношение на заявленията за издаване на визи за краткосрочно пребиваване и свързаните с това решения, включително решението за анулиране, отнемане или удължаване на дадена виза, с цел улесняване на разглеждането на такива заявления и свързаните с това решения.

Член 2

Цел

ВИС има за цел да подобри прилагането на общата визова политика, консулското сътрудничество и консултациите между централните консулски органи, посредством улесняване на обмена на данни между държавите-членки относно заявленията и свързаните с това решения, с цел:

а) да бъде улеснена процедурата за издаване на виза;

б) да бъде предотвратено неспазването на критериите за определяне на държавата-членка, отговаряща за разглеждането на заявлението за виза;

([1]) Решение 2004/860/ЕО от 25 октомври 2004 г. относно подписването от името на Европейската общност и временното прилагане на определени разпоредби на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 78).

▼B

в) да бъде улеснена борбата срещу измамите;

г) да бъдат улеснени проверките на контролно-пропускателните пунктове на външните граници и вътре в територията на държавите-членки;

д) да помогне за установяване на самоличността на всяко лице, което не отговаря или вече не отговаря на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите-членки;

е) да улесни прилагането на Регламент (ЕО) № 343/2003;

ж) да допринесе за предотвратяването на заплахи за вътрешната сигурност на всяка една от държавите-членки.

Член 3

Наличност на данни за предотвратяването, разкриването и разследването на терористични действия и други тежки престъпления

1. Посочените от държави-членки органи могат в определени случаи и в резултат на мотивирано искане в писмен вид или по електронен път да имат достъп до данните, които се съхраняват във ВИС, посочена в членове 9 — 14, ако има основателни причини да се счита, че тази справка в данни от ВИС ще допринесе съществено за предотвратяването, разкриването или разследването на терористични действия и други тежки престъпления. Европол може да има достъп до ВИС в рамките на своя мандат и тогава, когато е необходимо, за да изпълни задачите си.

2. Справката, посочена в параграф 1, се осъществява посредством централен(и) пункт(ове) за достъп, който отговаря за осигуряването на стриктно спазване на условията за достъп и на процедурите, установени с Решение 2008/633/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. относно достъпа до Визовата информационна система (ВИС) за справки от оправомощени органи на държавите-членки и от Европол с цел предотвратяване, разкриване и разследване на терористични действия и други тежки престъпления ([1]). При изпълнение на конституционните и законовите си задължения държавите-членки могат да определят повече от един централен пункт за достъп съобразно тяхната организационна и административна структура. При изключително спешни случаи централният(те) пункт(ове) за достъп може(гат) да получава(т) искания в писмен вид, по електронен път или устно и да провери(ят) впоследствие дали условията за достъп са изпълнени, включително дали е имало наличие на изключително спешен случай. Проверката, направена впоследствие, се извършва без ненужно забавяне след обработване на искането.

3. Данните, получени от ВИС съгласно решението, посочено в параграф 2, не се предават или предоставят на трета страна или международна организация. При изключително спешни случаи, обаче, тези данни могат да се предават или предоставят на трета страна или международна организация единствено с цел предотвратяване и разкриване на терористични действия и други тежки престъпления и в съответствие с условията, определени в посоченото решение. Държавите-членки гарантират, в съответствие с националното си законодателство, че подобни предавания се регистрират и при поискване ги предоставят на националните органи за защита на данните. Предаването на данни от държавата-членка, която въвежда данните във ВИС, се регулира от националното законодателство на тази държава-членка.

([1]) Вж. страница 129 от настоящия брой на Официален вестник.

▼B

4. Настоящият регламент не засяга никакви задължения съгласно приложимото национално законодателство за съобщаване на информация относно каквато и да е престъпна дейност, разкрита от органите по член 6 при изпълнение на техните задължения, на отговорните органи за целите на предотвратяването, разследването и съдебното преследване на свързаните съответни престъпления.

Член 4

Определения

По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „виза“ означава:

▼M1

а) „единна виза“ по смисъла на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността („Визов кодекс“) ([1]);

_____

в) „виза за летищен транзит“ по смисъла на член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 810/2009;

г) „виза с ограничена териториална валидност“ по смисъла на член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 810/2009;

_____

▼B

2. „визов стикер“ е унифициран формат за визи, съгласно Регламент (ЕО) № 1683/95;

3. „органи, компетентни да издават визи“ са органите, които във всяка държава-членка отговарят за разглеждането и вземането на решение по заявленията за издаване на виза или за свързаните с това решения относно анулирането, отнемането или удължаването на визи, включително централизираните органи по издаване на визи и органите по издаването на визи по границите съгласно Регламент (ЕО) № 415/2003 на Съвета от 27 февруари 2003 г. за издаване на визи на границата, включително и на транзитно преминаващите моряци ([2]);

4. „формуляр на заявлението“ е единен формуляр на заявление за издаване на виза в приложение 16 от Общите консулски инструкции;

5. „кандидат“ е всяко лице, подлежащо на изискването за издаване на виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. относно определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване ([3]), което е подало заявление за издаване на виза;

_____

([1]) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 64, 7.3.2003 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1932/2006 (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 23).

▼B

6. „членове на групата“ са кандидати, които са задължени от правни съображения да влязат и да напуснат територията на държавите-членки заедно;

7. „документ за задгранично пътуване“ е паспорт или друг еквивалентен документ, който дава право на притежателя да пресича външните граници и в който се поставя визовият стикер;

8. „отговорна държава-членка“ е държавата-членка, която е въвела данните във ВИС;

9. „проверка“ е процесът на сравняване на групи от данни с цел установяване на валидността на определена самоличност (съпоставяне едно към едно);

10. „установяване на самоличността“ е процесът за установяване на самоличността на дадено лице посредством търсене в повече от една група данни (съпоставяне един към много);

11. „буквено-цифрови данни“ са данни, представени чрез букви, цифри, специални знаци, интервал и препинателни знаци.

Член 5

Категории данни

1. Единствено следните категории данни се записват във ВИС:

а) буквено-цифрови данни относно кандидата и подадени заявления за визи, издадени, отказани, анулирани, отменени или продължени визи по член 9, параграфи 1 — 4 и членове 10 — 14;

б) снимки по член 9, параграф 5;

в) пръстови отпечатъци по член 9, параграф 6;

г) връзки към други заявления за подаване на виза по член 8, параграфи 3 и 4.

2. Съобщенията, предавани от инфраструктурата на ВИС съгласно член 16, член 24, параграф 2 и член 25, параграф 2, не се записват във ВИС, без това да засяга записването на операциите по обработка на данните, в съответствие с член 34.

Член 6

Достъп с цел въвеждане, изменяне, заличаване и преглед на данните

1. Достъпът до ВИС с цел въвеждане, изменяне или заличаване на данни, съгласно член 5, параграф 1, в съответствие с настоящия регламент е запазен изключително за надлежно оправомощените служители на органите, компетентни да издават визи.

2. Достъпът до ВИС за преглед на данните е запазен изключително за надлежно оправомощени служители на органите на всяка държава-членка, които са компетентни за целите, указани в членове 15 — 22, като достъпът е позволен единствено за изпълнението на техните задачи, свързани с тези цели, и е пропорционален на целите.

▼B

3. Всяка държава-членка посочва компетентните органи, чиито надлежно оправомощени служители разполагат с достъп да въвеждат, изменят, заличават или преглеждат данните във ВИС. Всяка държава-членка своевременно предава на Комисията списък с тези органи, включително тези, които са посочени в член 41, параграф 4, и всяка промяна по този списък. Този списък следва да уточнява с каква цел всеки орган може да обработва данни във ВИС.

В рамките на 3 месеца след като ВИС е станала оперативна в съответствие с член 48, параграф 1 Комисията публикува консолидиран списък в *Официален вестник на Европейския съюз*. При промени в списъка Комисията публикува още веднъж годишно актуализиран консолидиран списък.

Член 7

Общи принципи

1. Всеки компетентен орган, който е оправомощен с достъп до ВИС съгласно настоящия регламент, гарантира, че използването на ВИС е необходимо, целесъобразно и пропорционално за изпълнението на задачите на компетентните органи.

2. Всеки компетентен орган гарантира, че при използването на ВИС кандидат и притежател на визи не са дискриминирани на основание пол, раса, етнически произход, религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация и че има пълно зачитане на човешкото достойнство и неприкосновеност на кандидата или притежателя на виза.

ГЛАВА II

ВЪВЕЖДАНЕ И ИЗПОЛЗВАНЕ НА ДАННИТЕ ОТ КОМПЕТЕНТНИТЕ ДА ИЗДАВАТ ВИЗИ ОРГАНИ

Член 8

Процедури за въвеждане на данни по заявленията

1. ►M1 Когато заявлението за издаване на виза е допустимо съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 810/2009 ◄, компетентният да издава визи орган създава незабавно досие за съответното заявление, като въвежда във ВИС данните, указани в член 9, доколкото кандидатът е задължен да предостави тези данни.

2. При създаването на досие за заявлението, компетентният да издава визи орган проверява във ВИС, в съответствие с член 15, дали някоя от държавите-членки вече е въвела във ВИС предишно заявление за виза, което е подал съответният кандидат.

3. Ако съществува предишно въведено заявление, компетентният да издава визи орган свързва всяко ново заявление за издаване на виза към предишното досие на заявление за издаване на виза на съответния кандидат.

4. В случай че кандидатът пътува в група със съпруг(а) и/или деца, компетентният да издава визи орган създава отделно досие за всеки кандидат и свързва досиетата на пътуващите заедно лица.

5. Когато поради правни причини определени данни не се изискват или когато предоставянето им е фактически невъзможно, съответните полета се отбелязват с „не се прилага“. По отношение на пръстовите отпечатъци, системата следва, за целите на член 17, да позволява разграничаване на случаите, когато предоставянето на пръстови отпечатъци не се изисква по правни причини и случаите, когато предоставянето им е фактически невъзможно; срокът на действие на тази функция е четири години освен ако не бъде подновен с решение на Комисията, въз основа на оценката по член 50, параграф 4.

▼B

Член 9

►M1 Данни, които да бъдат въведени след подаване на заявлението за издаване на виза ◄

Компетентният да издава визи орган въвежда следната информация в досието на заявлението за издаване на виза:

1. номер на заявлението;

2. информация относно състоянието, показваща, че е било подадено заявление за издаване на виза;

3. органът, до когото е било подадено заявлението за издаване на виза, включително неговото местонахождение, и дали заявлението е било подадено до този орган, представляващ друга държава-членка;

4. следните данни се вземат от заявлението за издаване на виза:

▼M1

а) фамилно име, фамилно име по рождение (предишно/и фамилно/и име/на), собствено/и име/на; дата на раждане, място на раждане, държава на раждане, пол;

▼B

б) настоящо гражданство и гражданство по рождение;

в) вид и номер на документа за задгранично пътуване, органът, който го е издал и датите на издаване и изтичане на срока на валидност;

г) място и дата на подаване на заявлението за издаване на виза;

▼M1

_____

▼B

е) данни на лицето, изпращащо покана и/или поемащо разноските на кандидата по време на престоя, които са:

i) в случай на физическо лице — фамилията, името и адреса на лицето;

ii) в случай на дружество или друга организация — името и адреса на дружеството/друга организация, и името и фамилията на лицето за контакт в това дружество/тази организация;

▼M1

ж) държава(и)-членка(и) — местоназначение и продължителност на планирания престой или транзитно преминаване;

з) основна(и) цел(и) на пътуването;

и) планирана дата на пристигане в Шенгенското пространство и планирана дата на отпътуване от Шенгенското пространство;

й) държава-членка на първо влизане;

к) домашен адрес на кандидата за издаване на виза;

▼B

л) настоящо занимание и име на работодателя; за учащи: име на ►M1 образователната институция ◄;

м) за непълнолетни лица: име и фамилия на ►M1 лицето, упражняващо родителските права, или което е законен настойник ◄ на кандидата;

▼B

5. снимка на кандидата, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1683/95;

6. пръстовите отпечатъци на кандидата, в съответствие със съответните разпоредби на Общите консулски инструкции.

Член 10

Данни, които се добавят при издаване на виза

1. Когато е взето решение за издаване на виза, компетентният орган, издал визата, добавя следната информация към досието на заявлението за издаване на виза:

а) информация относно състоянието, показваща, че визата е била издадена;

б) орган, издал визата, включително неговото местонахождение, и дали този орган я е издал от името на друга държава-членка;

в) дата и място на решението за издаване на виза;

г) вид виза;

д) номер на визовия стикер;

е) територия, в която притежателят на визата има правото да пътува, в съответствие със съответните разпоредби на Общите консулски инструкции;

ж) начална дата и дата на изтичане на визата;

з) брой влизания, които визата позволява в територията, за която визата е валидна;

и) продължителност на престоя, позволен от визата;

й) ако е приложимо, информация, указваща, че визата е била издадена на отделен лист в съответствие с Регламент (ЕО) № 333/2002 на Съвета от 18 февруари 2002 г. за единния формат на формуляра за поставяне на визите, които се издават от държавите-членки на лицата, които притежават пътен документ, който не е признат от държавата-членка, която е изготвила формуляра ([1]);

▼M1

к) ако е приложимо, информация, указваща, че визовият стикер е попълнен на ръка.

▼B

2. В случай че заявлението за подаване на виза е било оттеглено или не му е даден ход от страна на кандидата, преди да бъде взето решение дали да бъде издадена виза, компетентният да издава визи орган, до когото е било подадено заявлението, отбелязва, че по тези причини работата по заявлението за издаване на виза е била прекратена и датата на прекратяването.

([1]) ОВ L 53, 23.2.2002 г., стр. 4.

▼B

Член 11

Данни, които се добавят при преустановяване на разглеждането на заявление за издаване на виза

▼M1

Когато компетентният да издава визи орган, който представлява друга държава-членка, преустанови разглеждането на заявление за издаване на виза, той добавя следните данни към досието за заявлението за издаване на виза:

▼B

1. информация относно състоянието, показваща, че разглеждането на заявлението за издаване на виза е било преустановено;
2. органа, който е преустановил разглеждането на заявлението за издаване на виза, включително неговото местонахождение;
3. място и дата на решението за преустановяване на разглеждането;
4. държавата-членка, която е компетентна да разгледа заявлението за издаване на виза.

Член 12

Данни, които се добавят при отказана виза

1. В случай че е било взето решение да бъде отказана виза, компетентният орган, който е отказал издаването на виза, добавя следната информация към досието на заявлението за издаване на виза:

▼M1

а) информация за статуса, указваща, че визата е отказана и дали органът я е отказал от името на друга държава-членка;

▼B

б) органа, отказал визата, включително неговото местонахождение;

в) място и дата на решението за отказ за издаване на виза;

▼M1

2. В досието за заявлението за издаване на виза се посочва(т) също така основанието(ята) за отказ на виза, което(ито) включва(т) едно или повече от следните:

а) кандидатът за издаване на виза:

i) представя документ за задгранично пътуване, който е неистински, подправен или преправен;

ii) не представя обосновка за целта и условията на планирания престой;

iii) не представя доказателство за достатъчно средства за издръжка както за срока на планирания престой, така и за завръщането си в държавата на произход или пребиваване, или за транзитното преминаване в трета държава, в която е сигурен, че ще получи достъп, или не може да придобие тези средства по законен начин;

▼M2

iv) вече е пребивавал 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки въз основа на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност;

▼M1

v) е лице, за което е подаден сигнал в ШИС с цел отказ за влизане;

▼M1

vi) се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност или общественото здраве по смисъла на член 2, параграф 19 от Кодекса на шенгенските граници, или за международните отношения на държава-членка, по-специално когато има подаден сигнал в националните бази данни на държавите-членки с цел за отказ за влизане на същите основания;

vii) не представя доказателство за притежаване на подходяща и валидна медицинска застраховка за пътуване в чужбина, когато е приложимо;

б) предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна;

в) не е могло да бъде потвърдено намерението на кандидата да напусне територията на държавите-членки преди изтичането на визата;

г) не са представени достатъчно доказателства, че кандидатът не е имал възможност да кандидатства за виза предварително, с което се оправдава подаването на заявление за издаване на виза на границата.

Член 13

Данни, които се добавят за анулирана или отменена виза:

1. Когато е взето решение за анулиране или за отмяна на виза, визовият орган, който е взел решението, добавя следните данни към досието за заявлението:

а) информация за статуса, показваща, че визата е анулирана или отменена;

б) органа, анулирал или отменил визата, включително неговото местонахождение;

в) място и дата на решението.

2. В досието за заявлението се посочва(т) също и основанието(ята) за анулиране или отмяна на визата, което(ито) е(са):

а) едно или повече от основанията, изброени в член 12, параграф 2;

б) искането на титуляря визата да бъде отменена.

▼B

Член 14

Данни, които се добавят при удължаване срока на визата

▼M1

1. Когато е взето решение за удължаване на срока на валидност и/или на продължителността на престоя по силата на издадена виза, визовият орган, който е удължил срока на валидност на визата, добавя следните данни към досието за заявлението:

▼B

а) информация относно състоянието, показваща, че визата е била удължена;

б) органа, удължил срока на валидност на визата, включително неговото местонахождение;

в) място и дата на решението;

▼M1

г) номера на визовия стикер на удължената виза;

▼B

д) начална дата и дата на изтичане на удължения срок;

е) срока на удължаване на позволената продължителност на престоя;

▼M1

ж) територията, на която титулярят на визата има право да пътува, ако териториалната валидност на удължената виза се отклонява от посочената в първоначалната виза;

▼B

з) вида на удължената виза.

2. В досието за заявлението се посочват също така основанията за продължаване на визата, които са едно или повече от следните:

а) непреодолима сила;

б) хуманитарни причини;

▼M1

_____

▼B

г) сериозни лични причини.

Член 15

Използване на ВИС за разглеждане на заявления

1. Компетентният за издаването на визи орган се допитва до ВИС за цели, свързани с разглеждането на заявленията и с решенията по тези заявления, включително решението за анулиране, ►M1 отнемане или удължаване на срока на валидност на визата ◄, в съответствие със съответните разпоредби.

2. За целите, определени в параграф 1, на компетентния за издаването на визи орган се предоставя достъп за търсене по един или няколко от следните видове данни:

а) номер на заявлението;

б) данните по член 9, параграф 4, буква а);

в) данните по документа за задгранично пътуване, посочени в член 6, параграф 4, буква в);

г) фамилия, името и адреса на физическото лице или наименование и адрес на дружеството/друга организация, съгласно член 9, параграф 4, буква е);

д) пръстови отпечатъци;

е) номер на визов стикер и дата на издаване на всяка една издадена по-рано виза.

3. Ако търсенето по една или няколко от изброените в параграф 2 категории данни посочва, че данните на кандидата са вписани във ВИС, на компетентния орган за издаване на визи се предоставя достъп до досието/ата за заявлението и свързаното(ите) досие(та) за заявление(я) съгласно член 8, параграфи 3 и 4, само за целите, определени в параграф 1.

▼B

Член 16

Използване на ВИС за справка и искане на документи

1. За справки между централни органи по издаване на визи, съгласно член 17, параграф 2 от Шенгенската конвенция, искането за справка по заявление и отговорите на такива искания се изпращат в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

2. Държавата-членка, отговаряща за разглеждане на заявлението, изпраща искането за справка с номера на заявлението до ВИС, като посочва една или няколко държави-членки, с които иска да се консултира.

ВИС изпраща искането до държавата-членка или до посочените държави-членки.

Консултираната държава-членка или държави-членки изпращат отговора до ВИС, която изпраща този отговор до държавата-членка, внесла искането.

3. Посочената процедура в параграф 2 може също да се прилага за предоставяне на информация за издаване на визи с ограничена териториална валидност и други съобщения, отнасящи се както до консулското сътрудничество, така също и до изпращане на искания до компетентния орган за издаване на визи за предоставяне на копия от документите за задгранично пътуване и други документи, подкрепящи заявлението за издаване на виза и за изпращане на електронни копия на тези документи. Компетентните органи за издаване на визи отговарят на искането незабавно.

4. Изпратените лични данни в съответствие с настоящия член се използват единствено за справка от централните органи за издаване на визи и за консулско сътрудничество.

Член 17

Използване на данни за отчет и статистика

Компетентните органи за издаване на визи имат достъп за справка със следните данни, единствено за целите на отчет и статистика без да се позволява установяване на самоличността на отделни кандидати:

1. информация за състоянието на визата;

2. компетентния орган за издаване на визи, включително неговото местонахождение;

3. настоящо гражданство на кандидата за виза;

▼M1

4. държава-членка на първо влизане;

▼B

5. дата и място на заявлението за издаване за виза или решението относно визата;

▼M1

6. вида на издадената виза;

▼B

7. вида на документа за задгранично пътуване;

▼B

8. посочените основания за всяко решение, отнасящо се до визата или за заявлението за издаване на виза;

9. компетентния орган за издаване на визи, включително неговото местонахождение, който е отказал издаването на виза и датата на отказа;

10. случаи, при които същият кандидат е подал заявления за издаване на виза в повече от един орган за издаване на визи, като се посочват тези органи за издаване на визи, тяхното местонахождение и датите на отказите;

▼M1

11. основна(и) цел(и) на пътуването;

▼B

12. случаи, при които данните по член 9, параграф 6 не могат фактически да бъдат предоставени, в съответствие с второто изречение на член 8, параграф 5;

13. случаи, при които данните по член 9, параграф 6 не се изискват поради правни съображения, в съответствие с второто изречение на член 8, параграф 5;

14. случаи, при които лице, което не би могло фактически да предостави данните по член 9, параграф 6, е получило отказ за издаване на виза, в съответствие с второто изречение на член 8, параграф 5.

ГЛАВА III

ДОСТЪП ДО ДАННИ ОТ ДРУГИ ОРГАНИ

Член 18

Достъп до данни за проверка на контролно-пропускателните пунктове по външните граници

1. С цел проверка на самоличността на притежателя на виза и/или проверка на автентичността на визата и/или дали са изпълнени условията за влизане на територията на държавите-членки в съответствие с член 5 от Кодекса на шенгенските граници, компетентните органи за извършване на проверки на контролно-пропускателните пунктове на външните граници в съответствие с Кодекса на шенгенските граници, съгласно параграфи 2 и 3, имат достъп за търсене, като използват номера на визовия стикер в комбинация с проверка на пръстовите отпечатъци на притежателя на виза.

2. Търсенето може да се извършва като се използва само номерът на визовия стикер за срок не по-дълъг от три години след като ВИС е приведена в действие. След първата година от момента, когато ВИС е приведена в действие, за въздушните граници тригодишният период може да бъде намален в съответствие с процедурата по член 49, параграф 3.

3. За притежатели на визи, чиито пръстови отпечатъци не могат да бъдат използвани, търсенето се извършва само по номера на визовия стикер.

▼B

4. Ако при търсенето на данните, посочени в параграф 1, се окаже, че данните на притежателя на виза са регистрирани във ВИС, на компетентния орган за граничен контрол се дава достъп за справка с тези данни от заявлението за молба за виза, както и на свързаното(ите) досие(та) със заявлението за издаване на виза съгласно член 8, параграф 4, единствено за целите, посочени в параграф 1:

а) данните за състоянието на визата и данните, взети от заявлението за издаване на виза, посочени в член 9, параграфи 2 и 4;

б) снимки;

в) вписаните данни относно издадена, анулирана, отнета виза или чиято валидност е удължена ►M1 ——————— ◄, съгласно членове 10, 13 и 14.

5. При обстоятелства, при които проверката на притежателя на визата или на самата виза не се осъществи или когато са налице съмнения относно самоличността на притежателя на визата, автентичността на визата и/или на документа за задгранично пътуване, надлежно оправомощените служители на компетентните органи разполагат с достъп до данни съгласно член 20, параграфи 1 и 2.

Член 19

Достъп до данни за проверки на територията на държавите-членки

1. С цел проверка на самоличността на притежателя на визата и/или на автентичността на визата и/или дали са изпълнени условията за влизане, престой и пребиваване на територията на държавите-членки, компетентните органи за извършване на проверки на територията на държавите-членки относно това дали са изпълнени условията за влизане, престой и пребиваване на територията на държавите-членки, имат достъп за търсене по номера на визовия стикер в комбинация с проверка на пръстовите отпечатъци на притежателя на визата или номера на визовия стикер.

За притежатели на визи, чиито пръстови отпечатъци не могат да бъдат използвани, търсенето се извършва само по номера на визовия стикер.

2. Ако при търсенето на данните, посочени в параграф 1, се окаже, че данните на притежателя на визата са регистрирани във ВИС, на компетентните органи се дава достъп за справка с тези данни в заявлението за издаване на виза, както и на свързаното(ите) досие(та) със заявлението за издаване на виза съгласно член 8, параграф 4 единствено за целите, посочени в параграф 1:

а) данните за състоянието на визата и данните, взети от заявлението за издаване на виза, посочени в член 9, параграфи 2 и 4;

б) снимки;

в) вписаните данните относно издадена, анулирана, отменена виза) или чиято валидност е удължена ►M1 ——————— ◄, съгласно членове 10, 13 и 14.

▼B

3. При обстоятелства, при които проверката на притежателя на визата или на самата виза не се осъществи или когато са налице съмнения относно самоличността на притежателя на визата, автентичността на визата и/или на документа за задгранично пътуване, надлежно оправомощените служители на компетентните органи разполагат с достъп до данни съгласно член 20, параграфи 1 и 2.

Член 20

Достъп до данни за установяване на самоличност

1. С цел установяване на самоличността на всяко лице, което не отговаря или вече не отговаря на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите-членки, компетентните органи за извършване на проверки на контролно-пропускателните пунктове на външните граници в съответствие с Кодекса на шенгенските граници или на територията на държавите-членки относно това дали са изпълнени условията за влизане, престой и пребиваване на територията на държавите-членки, имат достъп за търсене по пръстовите отпечатъци на лицето.

Когато пръстовите отпечатъци на лицето не могат да бъдат използвани или когато търсенето по пръстови отпечатъци не даде резултат, то може да се осъществи посредством данните по член 9, параграф 4, букви а) и/или в). Търсенето може да се извърши съвместно с данните по член 9, параграф 4, буква б).

2. Ако при търсенето чрез данните, посочени в параграф 1, се окаже, че данните на подалия заявление за виза са вписани във ВИС, на компетентния орган се дава достъп за справка със следните данни в досието на заявлението за виза, както и на свързаното(ите) досие(та) на заявления за виза съгласно член 8, параграфи 3 и 4, единствено за целите, посочени в параграф 1:

а) номера на заявлението, информация относно неговия статус и органа, до когото е подадено заявлението за издаване за виза;

б) данните, взети от заявлението за издаване на виза, посочени в член 9, параграф 4;

в) снимки;

г) вписаните данни относно издадена, отказана, анулирана, отнета виза или чиято валидност е удължена ►M1 ——————— ◄, или заявления, чието разглеждане е преустановено съгласно членове 10 — 14.

3. Когато лицето притежава виза, компетентните органи първо проверяват ВИС в съответствие с членове 18 или 19.

Член 21

Достъп до данни за определяне на отговорността за разглеждане на заявленията за искане на убежище

1. Единствено с цел определяне на отговорната държава-членка за разглеждане на заявлението за искане на убежище, съгласно членове 9 и 21 от Регламент (ЕО) № 343/2003, компетентните органи за предоставяне на убежище имат достъп до търсене с помощта на пръстовите отпечатъци на лицето, търсещо убежище.

▼B

Когато пръстовите отпечатъци на лицето не могат да се използват или търсенето по пръстовите отпечатъци не е успешно, търсенето се извършва с помощта на данните по член 9, параграф 4, буква а) и/или в). Търсенето може да се извърши в комбинация с данните по член 9, параграф 4, буква б).

2. Ако при търсенето с помощта на данните, посочени в параграф 1, се окаже, че е вписана във ВИС виза с дата на изтичане не повече от шест месеца преди датата на заявлението за искане на убежище и/или удължена виза с дата на изтичане не повече от шест месеца преди датата на заявлението за искане на убежище, на компетентния орган за предоставяне на убежище се дава достъп за справка със следните данни от досието на заявлението за издаване на виза, както и данните на съпруга(та) и децата, посочени в буква ж), съгласно член 8, параграф 4, единствено за целта, посочена в параграф 1:

а) номера на заявлението и органа, който е издал или удължил визата и дали този орган я е издал от името на друга държава-членка;

б) данните, взети от формуляра на заявлението, посочени в член 9, параграф 4, букви а) и б);

в) вида виза;

г) срок на валидност на визата;

д) продължителност на планирания престой;

е) снимки;

ж) данните на съпруга(та) и децата от свързаното(ите) досие(та) със заявлението, посочени в член 9, параграф 4, букви а) и б).

3. Справките със ВИС съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член се извършват само от посочените за тази цел национални органи, посочени в член 21, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 343/2003.

Член 22

Достъп до данни за разглеждане на заявлението за искане на убежище

1. Единствено с цел разглеждане на заявлението за искане на убежище, компетентните органи за предоставяне на убежище имат достъп за търсене по пръстовите отпечатъци на лицата, търсещи убежище, съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 343/2003.

Когато пръстовите отпечатъци на лицето не могат да се използват или търсенето по пръстовите отпечатъци не е успешно, търсенето се извършва с помощта на данните по член 9, параграф 4, буква а) и/или в); търсенето може да се извърши в комбинация с данните по член 9, параграф 4, буква б).

2. Ако при търсенето с помощта на данните, посочени в параграф 1, се окаже, че издадена виза е вписана във ВИС, компетентният орган за предоставяне на убежище има достъп за справка със следните данни в заявлението за издаване на виза, както и свързаното(ите) досие(та) със заявлението за издаване на виза на кандидата съгласно член 8, параграф 3, както и данните на съпруга(та) и децата, посочени в буква д), съгласно член 8, параграф 4, единствено за целите, посочени в параграф 1:

▼B

а) номера на заявлението;

б) данните, взети от формуляра на заявлението, посочени в член 9, параграф 4, букви а), б) и в);

в) снимки;

г) вписаните данните относно всяка издадена, анулирана, отнета виза или виза, чиято валидност е удължена ►M1 ——————— ◄, съгласно членове 10, 13 и 14;

д) данните на съпруга(та) и децата от свързаното(ите) досие(та) със заявлението за издаване на виза, посочени в член 9, параграф 4, букви а) и б).

3. Справките във ВИС съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член се извършват само от посочените национални органи, посочени в член 21, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 343/2003.

ГЛАВА IV

СЪХРАНЯВАНЕ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ДАННИ

Член 23

Срок за съхраняване на данните

1. Всяко досие със заявление за издаване на виза се съхранява във ВИС не повече от пет години, без това да вреди на заличаването, посочено в членове 24 и 25 и на съхраняването на данни, посочено в член 34.

Този срок започва от:

а) датата на изтичане на визата, ако визата е била издадена;

б) датата на изтичане на визата, ако визата е била удължена;

в) датата на създаване във ВИС на досие за заявление за издаване на виза, ако заявлението е било оттеглено, работата по него приключена или преустановена;

г) датата на решението на компетентния за издаване на визи орган, ако визата е била отказана, ►M1 анулирана ◄ или ►M1 ——————— ◄ отнета.

2. При изтичане на срока, посочен в параграф 1, ВИС автоматично заличава досието със заявлението за кандидатстване за виза и връзката(те) с това досие, посочени в член 8, параграфи 3 и 4.

Член 24

Изменение на данни

1. Само отговорната държавата-членка има право да прави изменения на данни, които тя е изпратила във ВИС, като коригира или заличава тези данни.

2. Ако държава-членка предостави доказателство, че обработените данни във ВИС са неверни, или са били обработени във ВИС в противоречие с настоящия регламент, тя информира незабавно за това отговорната държава-членка. Това съобщение може да бъде предадено чрез инфраструктурата на ВИС.

▼B

3. Отговорната държава-членка проверява съответните данни и, ако е необходимо, ги коригира или заличава незабавно.

Член 25

Предварително заличаване на данни

1. Когато преди изтичане на срока по член 23, параграф 1 кандидат за виза е придобил гражданство на държава-членка, досиетата със заявления и свързаните с тях документи относно кандидата, посочени в член 8, параграфи 3 и 4, се заличават незабавно от ВИС от държавата-членка, която е създала съответното(ите) досие(та) със заявления и свързаните с тях документи.

2. Всяка държава-членка, в случай, че кандидатът за виза е придобил нейното гражданство, незабавно информира отговорната една или повече държави-членки за това. Това съобщение може да бъде предадено чрез инфраструктурата на ВИС.

3. Ако отказ за издаване на виза е отменен от съд или комисия за обжалване, когато решението за отмяна на отказа на виза стане окончателно, държавата-членка, която е отказала визата, незабавно заличава данните по член 12.

ГЛАВА V

ИЗПЪЛНЕНИЕ И ОТГОВОРНОСТИ

Член 26

Оперативно управление

1. След изтичане на преходен период, за оперативното управление на централната ВИС и на националните интерфейси ще отговаря Управителен орган („Управителният орган“), финансиран от общия бюджет на Европейския съюз. Управителният орган, в сътрудничество с държавите-членки, гарантира, че по отношение на централната ВИС и националните интерфейси непрекъснато се използва най-добрата налична технология, подлежаща на анализ на съотношението между разходи и ползи.

2. Управителният орган отговаря също за следните задачи, свързани с комуникационната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси:

а) надзор;

б) сигурност;

в) координиране на отношенията между държавите-членки и доставчика.

3. Комисията отговаря за всички други задачи, свързани с комуникационната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси, и по-специално:

а) задачи, свързани с изпълнението на бюджета;

б) придобиване и подновяване;

в) договорни въпроси.

▼B

4. По време на преходния период, преди Управителният орган да поеме своите задължения, Комисията отговаря за оперативното управление на ВИС. Комисията може да делегира тази задача и задачите, свързани с изпълнението на бюджета, в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2005 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности [1], на национални публични органи в две различни държави-членки.

5. Националеният публичен орган по параграф 4 следва да отговаря на следните критерии за подбор:

а) трябва да покаже, че притежава богат опит в управлението на информационна система от голям мащаб;

б) трябва да има значителен експертен опит по отношение на изискванията за обслужване и сигурност на информационна система от голям мащаб;

в) трябва да има достатъчен брой и опитен персонал с подходящ професионален експертен опит и езиковия умения за работа в среда, изискваща сътрудничество на международно равнище, каквато е необходима за ВИС;

г) трябва да разполага със сигурна и специално изградена техническа инфраструктура, която да е в състояние по-специално да поддържа и гарантира непрекъснатото функциониране на информационно-технологични системи от голям мащаб; и

д) неговата административна среда трябва да му дава възможност да изпълнява надлежно задачите си и да избягва всякакъв конфликт на интереси.

6. Преди извършване на делегирането, посочено в параграф 4, и впоследствие на равни интервали, Комисията информира Европейския парламент и Съвета за условията по делегирането, неговият точен обхват и органите, на които се делегират задачите.

7. Когато Комисията делегира свои задължения по време на преходния период съгласно параграф 4, тя гарантира, че делегирането е в пълно съответствие с ограниченията, наложени от институционалната система, съгласно Договора. По-специално тя гарантира, че делегирането няма неблагоприятно въздействие върху някой от механизмите за ефективен контрол съгласно общностното право, прилаган от Съда, Европейската сметна палата или Европейски надзорен орган по защита на данните.

8. Оперативното управление на ВИС обхваща всички задачи, необходими за осигуряване на 24-часов режим на работа на ден, 7 дни в седмицата, в съответствие с настоящия регламент, по-специално поддръжката и технологичното разработване, необходими, за да се гарантира, че системата функционира на задоволително ниво на оперативно качество, по-специално по отношение на времето, необходимо за запитване на централната база данни от консулските служби, което следва да е възможно най-кратко.

[1] ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1525/2007 (ОВ L 343, 27.12.2007 г., стр. 9).

▼B

9. Без да се засягат разпоредбите на член 17 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 ([1]), управителният орган прилага съответните правила за професионална тайна или други равностойни задължения за поверителност по отношение на всички служители, които са необходими при работа с данни от ВИС. Това задължение също така се прилага след като служителите напуснат длъжността си или прекъснат работата си или след прекратяване на дейността им.

Член 27

Местонахождение на централната визова информационна система

Основната централна ВИС, която извършва технически надзор и администриране, се намира в Страсбург (Франция), а допълнителната централна ВИС, която е в състояние да гарантира функционирането на основната централна ВИС в случай на неизправност на тази система, се намира в Санкт Йохан в Понгау (Австрия).

Член 28

Връзка с националните системи

1. ВИС е свързана с националната система на всяка държава-членка чрез националния интерфейс на заинтересованата държава-членка.

2. Всяка държава-членка посочва националния орган, който предоставя достъп на компетентните органи, посочени в член 6, параграфи 1 и 2 до системата ВИС и свързва тази национална служба с националния интерфейс.

3. Всяка държава-членка спазва автоматизираните процедури за обработка на данните.

4. Всяка държава-членка отговаря за:

а) разработването на националната система и/или за приспособяването ѝ към ВИС, съгласно член 2, параграф 2 от Решение 2004/512/ЕО;

б) организирането, управлението, експлоатацията и поддръжката на националната ѝ система;

в) управлението и мерките за достъп на надлежно оправомощените служители на компетентните национални органи до ВИС, в съответствие с настоящия регламент и за съставянето и редовното актуализиране на списък на тези служители и техните профили;

г) поемане на извършените разходи на националните системи и разходите за свързването им с националния интерфейс, включително на разходите за инвестиране и експлоатационните разходи за комуникационната инфраструктура между националния интерфейс и националната система.

5. Преди да бъдат оправомощени да обработват данни, съхранявани във ВИС, служителите на органите, които имат право на достъп до ВИС, получават необходимото обучение относно правилата за сигурност и защита на данните и са информирани за съответните престъпления и наказания.

([1]) ОВ L 56, 4.3.1968, стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 337/2007 (ОВ L 90, 30.3.2007, стр. 1).

▼B

Член 29

Отговорност за използването на данни

1. Всяка държава-членка гарантира, че данните се обработват законно, и по-специално, че само надлежно оправомощени служители имат достъп до обработените данни във ВИС за изпълнение на задачите в съответствие с настоящия регламент. Отговорната държава-членка се уверява по-специално, че:

а) данните са законно събрани;

б) данните са законно изпратени във ВИС;

в) данните са верни и са актуализирани, когато те се изпращат във ВИС.

2. Управителният орган гарантира, че ВИС функционира в съответствие с настоящия регламент и неговите правила за прилагане в член 45, параграф 2. Управителният орган по-специално:

а) взема необходимите мерки, за да осигури безопасността на централната ВИС и на комуникационната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси, без това да вреди на отговорностите на всяка държава-членка;

б) се уверява, че само надлежно оправомощени служители имат достъп до обработените данни във ВИС за изпълнение на задачите на Управителния орган, в съответствие с настоящия регламент.

3. Управителният орган информира Европейския парламент, Съвета и Комисията за мерките, които взема в съответствие с параграф 2.

Член 30

Съхранение на данните от ВИС в национални архиви

1. Данни, изтеглени от ВИС, могат да се съхраняват в национални архиви само при необходимост в индивидуални случаи, в съответствие с целта на ВИС и в съответствие с относимите законови разпоредби, включително разпоредбите относно защита на данните, и за срок не по-дълъг от необходимия за индивидуалния случай.

2. Параграф 1 не засяга правото на държава-членка да съхранява в своите национални архиви данни, които същата държава-членка е въвела във ВИС.

3. Всяко използване на данни, което не е в съответствие с параграфи 1 и 2, се счита за злоупотреба съгласно националното законодателство на всяка държава-членка.

Член 31

Предоставяне на данни на трети страни или международни организации

1. Данните, обработвани във ВИС съгласно настоящия регламент, не се предават или предоставят на трета страна или международна организация.

▼B

2. Чрез дерогация от параграф 1, данните по член 9, параграф 4, букви а), б), в), к) и м) могат, при необходимост, да се предават или предоставят на трета страна или международна организация от смисъла в приложението, в индивидуални случаи с цел доказване на самоличността на граждани на трети страни, включително с цел връщане, само ако са изпълнени следните условия:

а) Комисията е приела решение относно подходящата защита на личните данни в съответната трета страна, в съответствие с член 25, параграф 6 от Директива 95/46/ЕО, или има в сила споразумение за обратно приемане между Общността и съответната трета страна, или се прилагат разпоредбите на член 26, параграф 1, буква г) от посочената директива;

б) третата страна или международна организация е съгласна да използва данните само за целта, за която те са били предоставени;

в) данните са предадени или предоставени в съответствие със съответните разпоредби на общностното право, по-специално споразуменията за обратно приемане и националното право на държавата-членка, която е предала или предоставила данните, включително правните разпоредби относно сигурността на данните и защитата на данните; и

г) държавата(ите)-членка(и), която е въвела данните във ВИС, е дала своето съгласие.

3. Такива предавания на лични данни на трети страни или международни организации не засягат правата на бежанците и лицата, търсещи международна закрила, по-специално по отношение на принципа за неотблъскване.

Член 32

Сигурност на данните

1. Отговорната държава-членка се уверява в гарантирането на сигурността на данните, преди и по време на изпращането им до националния интерфейс. Всяка държава-членка се уверява в сигурността на данните, които получава от ВИС.

2. Всяка държава-членка, във връзка с нейната национална система, приема необходимите мерки, включително план за сигурност, с цел:

а) физическа защита на данните, включително чрез изработване на планове за действие в извънредни ситуации за защита на критичната инфраструктура;

б) отказване на достъп на неоправомощени лица до националните съоръжения, в които държавата-членка осъществява дейност, съгласно целите на ВИС (проверки при влизане в съоръжението);

в) предотвратяване на неоправомощено прочитане, копиране, промяна или отстраняване на носители на данни (контрол на носителите на данни);

г) предотвратяване на неоправомощено въвеждане на данни и неоправомощена проверка, промяна или заличаване на съхранени лични данни (контрол на съхранението);

▼B

д) предотвратяване на неоправомощената обработка на данни във ВИС и всяка промяна или заличаване на обработените данни във ВИС (проверка на вписването на данни);

е) гарантиране, че лицата, оправомощени да имат достъп до ВИС, имат достъп само до данните, за които са оправомощени, посредством индивидуални и уникални потребителски идентификатори и поверителен режим на достъп (проверка на достъпа до данни);

ж) гарантиране, че всички органи с право на достъп до ВИС създават профили с описание на функциите и задълженията на лицата, които са оправомощени с достъп и имат право да въвеждат, актуализират, заличават и търсят данни, както и при поискване незабавно да предоставят тези профили на националните надзорни органи, посочени в член 41 (профили на служителите);

з) гарантиране, че е възможно да се потвърди и установи на кои органи може да се изпращат лични данни чрез използване на комуникационно оборудване (комуникационен контрол);

и) гарантиране, че е възможно да се провери и установи какви данни са били обработени във ВИС, кога, от кого и с каква цел (проверка на регистрирането на данни);

й) предотвратяване на неоправомощеното прочитане, копиране, промяна или заличаване на лични данни по време на изпращането на лични данни до или от ВИС или по време на преноса на носители на данни, по-специално чрез съответните техники на криптиране (контрол на преноса);

к) контролиране на ефективността на мерките за сигурност по настоящия параграф и предприемане на необходимите организационни мерки, свързани с вътрешния контрол, за да се гарантира спазване на настоящия регламент (собствен одит).

3. Управителният орган взема необходимите мерки за постигане на целите, посочени в параграф 2, във връзка с функционирането на ВИС, включително приемането на план за сигурност.

Член 33

Отговорност

1. Всяко лице или държава-членка, които са понесли вреди, поради незаконна обработка или поради действие, които са несъвместими с настоящия регламент, има право да получи обезщетение от държавата-членка, отговорна за понесената щета. Тази държава-членка се освобождава от отговорност, отчасти или изцяло, ако докаже, че не е отговорна за действието, предизвикало вредата.

2. Ако държава-членка не спазва задълженията си по настоящия регламент и причини вреда на ВИС, тази държава-членка носи отговорност за това, освен ако и доколкото Управителният орган или друга държава-членка не са предприели разумни мерки за предотвратяване на вредите или за намаляване на последиците от тях.

3. Исковете за обезщетение, които са заведени срещу държава-членка за вреди, посочени в параграфи 1 и 2, се уреждат от разпоредбите на националното право на държавата-членка ответник.

▼B

Член 34

Съхраняване на данни

1. Всяка държава-членка и Управителният орган съхраняват данни за всички операции по обработката на данни във ВИС. Тези данни показват целта на достъп, посочена в член 6, параграф 1 и в членове 15 — 22, датата и часа, вида на изпратените данни по членове 9 — 14, вида на данните, използвани за запитването по член 15, параграф 2, член 17, член 18, параграфи 1 — 3, член 19, параграф 1, член 20, параграф 1, член 21, параграф 1 и член 22, параграф 1 и името на органа, вписал или използвал данните. Освен това, всяка държава-членка съхранява данни за надлежно оправомощения персонал за вписването или извличането на данните.

2. Тези данни могат да се използват само за мониторинг на защитата на данните относно допустимостта на обработката на данни, както и за гарантирането на сигурността на данните. Данните са защитени с подходящи мерки против неразрешен достъп и се заличават след една година, след като изтече срокът на съхранение, посочен в член 23, параграф 1, ако не са необходими за процедури на мониторинг, които вече са започнали.

Член 35

Самоконтрол

Държавите-членки гарантират, че всеки орган, който има право на достъп до данни на ВИС, взема необходимите мерки за спазване на настоящия регламент и при необходимост оказва съдействие на националния надзорен орган.

Член 36

Санкции

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че всяка злоупотреба с въведени във ВИС данни, се наказва със санкции, включително административни и/или наказателни санкции съгласно националното право, които са ефективни, съразмерни и възпиращи.

ГЛАВА VI

ПРАВА И НАДЗОР НА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 37

Право на информация

1. Кандидатите за виза и лицата, посочени в член 9, параграф 4, буква е), се информират за следното от отговорната държава-членка:

а) самоличността на проверяващия, посочен в член 41, параграф 4, включително неговите данни за връзка;

б) целите, за които данните ще бъдат обработени във ВИС;

▼B

в) категориите получатели на данните, включително органите, посочени в член 3;

г) срок за съхранение на данни;

д) факта, че събирането на данни е задължително за разглеждането на заявлението;

е) правото на достъп до свързани с тях данни и правото да се изиска корекция на свързани с тях неточни данни или заличаване на незаконно обработени свързани с тях данни, включително правото за получаване на информация относно процедурите за упражняване на тези права и данните за връзка на националните надзорни органи по член 41, параграф 1, които разглеждат искове относно защитата на лични данни.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се предоставя в писмена форма на кандидатстващия за виза, когато са събрани данните от заявлението за издаване на виза, снимката и данните от пръстовите отпечатъци, посочени в член 9, параграфи 4, 5 и 6.

3. Информацията, посочена в параграф 1, се предоставя на лицата, посочени в член 9, параграф 4, буква е) във формулярите, които се подписват от лицата, предоставили доказателство за покана, спонсорство и настаняване.

Когато не съществува подобен формуляр, подписан от тези лица, информацията се предоставя в съответствие с член 11 от Директива 95/46/ЕО.

Член 38

Право на достъп, поправка и заличаване

1. Без да се засяга задължението за осигуряване на друга информация съгласно член 12, буква а) от Директива 95/46/ЕО, всяко лице има право да получи съобщение за отнасящите се до него данни, вписани във ВИС и за държавата-членка, която ги е изпратила във ВИС. Достъпът до тези данни се разрешава само от държавата-членка. Всяка държава-членка регистрира всички искания за подобен достъп.

2. Всяко лице може да изиска неточните данни, отнасящи се до него, да бъдат коригирани и регистрираните незаконно данни да бъдат заличени. Корекцията и заличаването се извършват незабавно от отговорната държава-членка, в съответствие с нейните законови и подзаконови актове и процедури.

3. Ако искането по параграф 2 е отправено към държава-членка, различна от отговорната държава-членка, органите на държавата-членка, към които е било отправено искането, се свързват с органите на отговорната държава-членка в 14-дневен срок. Отговорната държава-членка проверява достоверността на данните и законността на обработката им във ВИС в едномесечен срок.

▼B

4. Ако се окаже, че вписаните данни във ВИС са неверни или са били регистрирани незаконно, отговорната държава-членка коригира или заличава данните, в съответствие с член 24, параграф 3. Отговорната държава-членка потвърждава незабавно в писмен вид на заинтересованото лице, че тя е предприела мерки, за да коригира или да заличи отнасящите до него данни.

5. Ако отговорната държава-членка не е съгласна, че вписаните във ВИС данни са неверни или незаконно регистрирани, тя незабавно обяснява в писмен вид на заинтересованото лице защо не е съгласна да коригира или да заличи отнасящите се до него данни.

6. Отговорната държава-членка предоставя също на заинтересованото лице информация, с която обяснява стъпките, които то може да предприеме, ако не приема предоставеното обяснение. Това включва информация как да се предяви иск или да се подаде жалба пред компетентните органи или съдилища на тази държава-членка и относно всякаква помощ, включително от страна на националните надзорни органи, посочени в член 41, параграф 1, която се предоставя в съответствие с нейните законови и подзаконови актове и процедури.

Член 39

Сътрудничество за гарантиране на правата относно защита на данните

1. Държавите-членки си сътрудничат активно за спазване на правата, посочени в член 38, параграфи 2, 3 и 4.

2. Във всяка държава-членка националният надзорен орган при поискване подпомага и консултира заинтересованото лице за упражняване на правата му за коригиране или заличаване на данни, отнасящи се до него, в съответствие с член 28, параграф 4 от Директива 95/46/ЕО.

3. Националният надзорен орган на отговорната държава-членка, която е изпратила данните и националните надзорни органи на държавите-членки, в които е било внесено искането си сътрудничат в тази връзка.

Член 40

Средства за правна защита

1. Във всяка държава-членка всяко лице има право да предяви иск или да подаде жалба пред компетентните органи или съдилища на държавата-членка, която му е отказала право на достъп или право за коригиране или заличаване на данни, отнасящи се до него, предвидени в член 38, параграфи 1 и 2.

2. Съдействието на националните надзорни органи по член 39, параграф 2 продължава по време на цялото съдебно производство.

▼B

Член 41

Надзор, осъществяван от националния надзорен орган

1. Органът или органите, определени във всяка държава-членка, на които са дадени правомощията по член 28 от Директива 95/46/ЕО (националният надзорен орган) осъществяват независим надзор за законосъобразност на обработката на личните данни, посочени в член 5, параграф 1, от въпросната държава-членка, включително изпращането им към и от ВИС.

2. Националният надзорен орган гарантира, че в съответствие с относимите международни одиторски стандарти най-малко на всеки четири години се извършва одит на дейността по обработката на данни в националната система.

3. Държавите-членки гарантират, че техният национален надзорен орган разполага с достатъчно ресурси да изпълнява задачите, които са му възложени съгласно настоящия регламент.

4. Във връзка с обработката на лични данни във ВИС, всяка държава-членка определя органа, който се приема за контролиращ съгласно член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО и който е отговорен за обработката на данни в държавата-членка. Всяка държава-членка съобщава на Комисията за този орган.

5. Всяка държава-членка предоставя на националните надзорни органи всякаква информация, поискана от тях, и по-специално информация относно извършваните дейности съгласно член 28 и член 29, параграф 1, предоставя им достъп до списъците по член 28, параграф 4, буква в) и до съхранените данни по член 34, и им предоставя достъп по всяко време до всички техни помещения.

Член 42

Надзор, осъществяван от Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Европейският надзорен орган по защита на данните проверява дали дейностите по обработка на лични данни, осъществявани от Управителния орган са в съответствие с настоящия регламент. Задълженията и правомощията по членове 46 и 47 от Регламент (ЕО) № 45/2001 се прилагат съответно.

2. Европейският надзорен орган по защита на данните гарантира, че одитът на дейността на управителния орган по обработка на личните данни се извършва в съответствие с относимите международни одиторски стандарти най-малко на всеки четири години. Доклад от одита се изпраща на Европейския парламент, Съвета, Управителния орган, Комисията и националните надзорни органи. На Управителния орган се предоставя възможност да отправя забележки преди приемането на доклада.

3. Управителният орган предоставя исканата информация на Европейския надзорен орган по защита на данните, предоставя му достъп до всички документи и до своите съхранени данни, посочени в член 34, параграф 1, като му предоставя достъп по всяко време до всички помещения.

▼B

Член 43

Сътрудничество между националните надзорни органи и Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Националните надзорни органи и Европейския надзорен орган по защита на данните, всеки в обхвата на своите правомощия, си сътрудничат активно в рамките на техните задължения и осигуряват координиран надзор на ВИС и на националните системи.

2. Тези органи, всеки в обхвата на своите правомощия, обменят информация, сътрудничат си при извършването на одити и проверки, обсъждат затруднения при тълкуването или прилагането на настоящия регламент, разглеждат проблеми, свързани с упражняването на независим надзор или с упражняването на правата на субекти на данни, изготвят хармонизирани предложения за съвместни решения на проблеми и при необходимост насърчават осведомеността относно правата, свързани със защита на данните.

3. За тази цел националните надзорни органи и Европейския надзорен орган по защита на данните заседават най-малко два пъти годишно. Разходите и обслужването на тези срещи се поемат от Европейския надзорен орган по защита на данните. На първото заседание се приема правилник. При необходимост, допълнителните методи на работа се разработват съвместно.

4. Съвместен доклад за дейността се изпраща на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Управителния орган на всеки две години. Докладът включва по една глава за всяка държава-членка, подготвена от националния надзорен орган на държавата-членка.

Член 44

Защита на данните по време на преходния период

Ако по време на преходния период Комисията делегира свои задължения на друг орган или органи, съгласно член 26, параграф 4 от настоящия регламент, тя гарантира, че Европейският надзорен орган по защита на данните има право и възможност напълно да изпълнява функциите си, включително извършването на проверки на място, както и да упражнява други правомощия, предоставени му от член 47 от Регламент (ЕО) № 45/2001.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 45

Прилагане от Комисията

1. Централната ВИС, националният интерфейс във всяка държава-членка и комуникационната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси се въвеждат от Комисията възможно най-скоро след влизане в сила на настоящия регламент, включително устройствата за обработка на биометричните данни, посочени в член 5, параграф 1, буква в).

▼B

2. Необходимите мерки за техническото изпълнение на централната ВИС, националните интерфейси и комуникационната инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси, се приемат в съответствие с процедурата по член 49, параграф 2, и по-специално:

а) за въвеждане на данни и свързани досиета в съответствие с член 8;

б) за достъп до данните в съответствие с член 15 и членове от 17 — 22;

в) за промяна, заличаване и предварително заличаване на данни в съответствие с членове 23 — 25;

г) за съхраняване и достъп до архивите в съответствие с член 34;

д) за механизма за справки и процедурите по член 16.

Член 46

Интеграция на техническите функции на Шенгенската мрежа за справки

Механизмът за справки по член 16 замества Шенгенската мрежа за справки от датата, определена в съответствие с процедурата по член 49, параграф 3, когато всички държави-членки, които използват Шенгенската мрежа за справки, на датата на влизане в сила на настоящия регламент са уведомили относно правните и техническите договорености относно използването на ВИС за целите на справките между централните органи, компетентни да издават визи съгласно член 17, параграф 2 от Шенгенската конвенция.

Член 47

Начало на изпращането

Всяка държава-членка уведомява Комисията, че е постигнала необходимите технически и правни договорености за изпращането на данните по член 5, параграф 1 в централната ВИС чрез националния интерфейс.

Член 48

Начало на дейностите

1. Комисията определя датата, от която ВИС започва дейността си. Това става, когато:

а) мерките по член 45, параграф 2 са приети;

б) Комисията е обявила успешното приключване на цялостното изпитване на ВИС, което се провежда от Комисията заедно с държавите-членки;

▼B

в) държавите-членки са уведомили Комисията, че са поели необходимите технически и правни договорености за събиране и изпращане на данните във ВИС по член 5, параграф 1, за всички заявления в първия регион, определени съгласно параграф 4, включително договорености за събиране и/или изпращане на данните от името на друга държава-членка.

2. Комисията информира Европейския парламент за резултатите от изпитването, извършено в съответствие с параграф 1, буква б).

3. Във всеки друг регион Комисията определя датата, от която изпращането на данните по член 5, параграф 1 става задължително, когато държавите-членки са уведомили Комисията, че са поели необходимите технически и правни договорености за събиране и изпращане на данните по член 5, параграф 1 до ВИС за всички заявления в съответния регион, включително договорености за събиране и/или изпращане на данни от името на друга държава-членка. Преди тази дата всяка държава-членка може да започне дейности във всеки от тези региони веднага след като е уведомила Комисията, че е поела необходимите технически и правни договорености за събиране и изпращане поне на данните по член 5, параграф 1, букви а) и б) до ВИС.

4. Регионите, посочени в параграфи 1 и 3, се определят в съответствие с процедурата по член 49, параграф 3. Критериите за определянето на тези региони са рискът от нелегална имиграция, заплахите за вътрешната сигурност на държавите-членки и реалната възможност за събирането на биометрични данни от места в региона.

5. Комисията публикува данните за започване на дейностите във всеки регион в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Никоя държава-членка не може да прави справки в данните, изпратени от други-държави членки във ВИС, преди тя самата или друга държава-членка, която я представлява, да е започнала въвеждането на данни, в съответствие с параграфи 1 и 3.

Член 49

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет, създаден на основание член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно създаването, дейността и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) ([1]).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, посочен в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, е два месеца.

([1]) ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4.

▼B

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е два месеца.

Член 50

Надзор и оценка

1. Управителния орган гарантира, че са налице процедури за наблюдение на функционирането на ВИС за цели, свързани с резултати, разходна ефективност, сигурност и качество на услугата.

2. За целите на техническата поддръжка, Управителният орган има достъп до необходимата информация, свързана с дейностите по обработка, осъществявани във ВИС.

3. Две години след като ВИС е приведена в действие и на всеки две години след това, Управителният орган представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад за техническото функциониране на ВИС, включително относно сигурността.

4. Три години след като ВИС е приведена в действие и на всеки четири години след това, Комисията изготвя цялостна оценка за ВИС. Цялостната оценка включва преглед на постигнатите резултати по отношение на определените цели и оценка на валидността на основните принципи, прилагането на настоящия регламент по отношение на ВИС, сигурността на ВИС, използването на разпоредбите на член 31 и възможни последици за бъдещи действия. Комисията предава оценката на Европейския парламент и на Съвета.

5. Преди края на периодите, посочени в член 18, параграф 2, Комисията докладва относно постигнатия технически напредък по отношение използването на пръстови отпечатъци на външните граници и последиците от това за времето на търсене, като се използва номерът на визовия стикер в комбинация с проверка на пръстовите отпечатъци на притежателя на визата, включително дали очакваното време на търсене включва прекомерно време на чакане на граничните контролно-пропускателни пунктове. Комисията предава оценката на Европейския парламент и на Съвета. Въз основа на тази оценка Европейският парламент или Съветът могат да приканят Комисията да предложи, при необходимост, целесъобразни изменения на настоящия регламент.

6. Държавите-членки предоставят на Управителния орган и на Комисията необходимата информация за изготвяне на докладите по параграфи 3, 4 и 5.

7. Управителният орган предоставя на Комисията необходимата информация за изготвяне на цялостната оценка по параграф 4.

8. По време на преходния период, преди Управителният орган да поеме своите задължения, Комисията отговаря за изготвянето и представянето на докладите по параграф 3.

▼B

Член 51

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Той се прилага от датата, посочена в член 48, параграф 1.

3. Членове 26, 27, 32 и 45, член 48, параграфи 1, 2 и 4, и член 49 се прилагат от 2 септември 2008 г.

4. По време на преходния период, посочен член 26, параграф 4, позоваванията на Управителния орган в настоящия регламент се тълкуват като позовавания на Комисията.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на международните организации, посочени в член 31, параграф 2

1. Организации на ООН (като ВКБООН);
2. Международна организация по миграция (МОМ);
3. Международен комитет на червения кръст.